

Les pur-sang

Aimé Césaire

[...]

creixo, com una planta
sense remordiments i sense guerxaments
cap a les hores deslligades del dia
pur i segur com una planta
sense crucificació
cap a les hores deslligades del vespre
La fi!
Els peus em van la verminosa marxa
planta
els meus membres llenyosos encaminen estranyes
sabes
planta planta
i dic
i ma paraula és pau
i dic i ma paraula és terra
i dic
i
la Joia
esclata dins el sol novell
i dic:
per les saberudes herbes el temps rellisca
les branques picaven una pau de flames verdes
i la terra respira sota la gasa de les bromes
i la terra s'estira. Hi hagué un espetec
en ses espatlles nuades. Hi hagué en ses venes
un petarrelleig de foc.
La seva son es pelava com un guaiaver d'agost
en illes verges assedegades de llum
i la terra ajupida en els propis cabells
d'aigua viva
al fons dels seus ulls esperà
les estrelles.
«dorm, crueltat meva», vaig pensar
l'orella contra el terra, vaig sentir
passar Demà

Traduït per Joan-Pere Sunyer